

STEVEN SPIELBERG DIGITAL YIDDISH LIBRARY

NO. 03389

# ARUM DER SHUL

---

Keylye Minkin



THE MAX PALEVSKY  
YIDDISH LITERATURE COLLECTION



NATIONAL YIDDISH BOOK CENTER  
AMHERST, MASSACHUSETTS

NATIONAL YIDDISH BOOK CENTER  
AMHERST, MASSACHUSETTS  
413 256-4900 | YIDDISH@BIKHER.ORG  
WWW.YIDDISHBOOKCENTER.ORG



MAJOR FUNDING FOR THE  
STEVEN SPIELBERG DIGITAL YIDDISH LIBRARY  
WAS PROVIDED BY:

*Lloyd E. Cotsen Trust*  
*Arie & Ida Crown Memorial*  
*The Seymour Grubman Family*  
*David and Barbara B. Hirschhorn Foundation*  
*Max Palevsky*  
*Robert Price*  
*Righteous Persons Foundation*  
*Leif D. Rosenblatt*  
*Sarah and Ben Torchinsky*  
*Harry and Jeanette Weinberg Foundation*  
AND MEMBERS AND FRIENDS OF THE  
*National Yiddish Book Center*



The *goldene pave*, or golden peacock, is a traditional symbol of Yiddish creativity. The inspiration for our colophon comes from a design by the noted artist Yechiel Hadani of Jerusalem, Israel.

The National Yiddish Book Center respects the copyright and intellectual property rights in our books. To the best of our knowledge, this title is either in the public domain or it is an orphan work for which no current copyright holder can be identified.

If you hold an active copyright to this work – or if you know who does – please contact us by phone at 413-256-4900 x153, or by email at [digitallibrary@bikher.org](mailto:digitallibrary@bikher.org)

# ארום דער שול

לידער

— פון —

קייליע מינקין

יי. זינער



1955

1/4505

ארויסגעגעבן פון

שלום-עליכם פאלקס-שול איינס

בראנקס, נ. י.



## פ א ר ו ו א ר ט

קייליע מינקין איז געבוירן געוואָרן אין דער שטאָט באַ-  
ברויסק, ווייס-רוסלאַנד, די טאָכטער פון בער ראָזאווסקי. די  
היים פון אירע עלטערן און די נאָענטע סביבה איז געווען אַ  
יידיש-טראַדיציאָנעלע און, אין דער זעלביקער צייט, אויך אַ קול-  
טורעל-וועלטלעכע. אַט די יידיש-פּאָלקישע קולטור-סביבה, אין  
איינעם מיט דער אַלגעמיינער בילדונג, וואָס זי האָט געקראָגן,  
האָבן גורם געווען איר שפּעטערדיקע טיפּע ליבשאַפט צום  
יידישן פּאָלקס-לעבן, צו זיינע שיינע טראַדיציעס און צו די  
העכערע ווערטן פון אונדזער פּאָלק.

קומענדיק קיין אַמעריקע מיט איר מאַן, ד"ר יהודה מינ-  
קין, וואָס איז אויך מיט לייב און לעבן אַרײַנגעטאָן אין דער  
יידישער קולטור, זיינען זיי ביידע באַלד אַרײַן אין דער סביבה  
פון יידישע שרייבערס און קולטור-טוערס און האָבן פּייערלעך  
פאַרבונדן זייער לעבן מיט דער יידישער קולטור און פּאָלקס-  
לעבן. זיי זיינען געוואָרן די וואַרמסטע אונטערשטיצער פונעם  
יידישן וואַרט און פון דער יידישער דערציאונג.

ווען עס איז געגרינדעט געוואָרן די שלום-עליכם פּאָלקס-  
שול איינס אין זייער געגנט, זיינען זיי געוואָרן די איבערגע-  
געבנסטע טוער פאַר איר עקסיסטענץ און אַנטוויקלונג. קייליע  
מינקין האָט דורך די אַלע יאָרן זינט די שול איז  
צום צווייטן מאל דערעפנט געוואָרן אין 1935 — איר  
אָוועקגעגעבן אַ סך ענערגיע און ליבשאַפט. אַט די גרוי-  
סע ליבשאַפט און דער טיפּער באַוואוסטזיין אין דער אַכטאַ-  
לומער נייטיקייט פון יידישער דערציאונג פאַרן יונגן דור, האָט  
זיך ביי איר אויסגעדריקט ניט נאָר אין איר איבערגעגעבענער  
אַרבעט פאַר דער שול, נאָר אויך דורך איר וואַרט און געזאַנג.  
קייליע מינקין האָט אָנגעהויבן שרייבן אַדעס פאַר דער  
יידישער שול, פאַר אירע טוערס, פאַר די גראַדואאַנטן און לע-

רערס, און אויך פאר די שול-פייערונגען און שמחות. אפילו די וואכעדיקע ארבעט ארום דער שול איז פאר איר געווארן אן עבודת-הקודש, וועלכער זי האט געווידמעט איר ליד.

זי האט די ווערטער פון אירע לידער צוגעפאסט צו פא-פולערע מעלאדיעס און לידער כדי וואס מער מענטשן זאלן אט די לידער קענען פארזינגען און נאכזינגען. און ביי יעדער שול-שמחה ווערן טאקע אירע לידער מיט געשמאק געוונגען פון אלע פארוואמלטע. ביי יעדער שמחה ווערן מענטשן דער-הייבן דורך די אויפמונטערנדיקע, גלייביקע ווערטער פון קייליע מינקין.

לייענענדיק די לידער זעט מען פאר זיך דאס לעבן פון דער שול איינס, איר לעבעדיקע כראניק, אירע פריידן און שווערע ראנגלענישן פאר איר עקסיסטענץ אויף דער גלייכ-גילטיקער יידישער גאס.

אבער קייליע מינקין איז טעטיק ניט נאר אויף דעם געביט פון יידישער דערציאונג. זי איז אויך, אין איינעם מיט איר מאן, יהודה מינקין, א טעטיקער מיטגליד פון דער פריי-לאנד-ליגע, וואו איר ארבעט איז ערנסט און אנווענדליך. אויך אט דער באוועגונג האט זי געווידמעט, אין איינעם מיט איר גלייבן און טעמפערעמענט, עמלעכע פון אירע לידער, ווי „א לאנד פאר יידן“, „מיטן וואנדערשטאק“ און אנדערע.

אלע לידער, צוליב זייער כאראקטער און אינהאלט און צוליב דער מוזיק (צוגעגעבן ביים סוף פון דער זאמלונג), קענען געוונגען ווערן, מיט גאר קליינע ענדערונגען, אין אלע יידישע שולן, און קענען ברענגען דעם זעלביקן פארגעניגן וואס זיי האבן געבראכט דער שלום עליכם-שול 1.

די שלום עליכם-שול 1 איז דעריבער שטאלץ מיט דעם, וואס אט די לידער, וועלכע זיינען אין דער שול געוונגען גע-ווארן קרוב צו צוויי צענדלינג יאר, זיינען איצט געזאמלט גע-ווארן אין בוכפארם.

ל. כאַנקאַוו

יאנואר, 1955.

## שול-פייערונג

(מעלאָדיע „יאהולא“, זייט 56)

היינט איז אַ יום-טוב ביי אונדז אין שול איינס,  
ביי אַלעמען דאָ איז די שמחה גאַר גרויס. —  
יאהולא, יאהולא . . .

די שול איז מיט קינדער כמעט אָנגעפאַקט.  
זיי לערנען מיט חשק און גוטן געשמאַק.  
יאהולא, יאהולא . . .

דער לערער אַ יונגער, דערצו אַ פּאַעט, (וו. יונז)  
אַ גוטער, אַ פיינער, אַזוי ווי איר זעט.  
יאהולא, יאהולא . . .

די שיינס האָבן געפעלט אונדז דעם גאַנצן יאָר.  
איצט זיינען זיי דאָ, דאָס טייערע פּאַר.  
יאהולא, יאהולא . . .

אַ שאַד וואָס די שניידערס זיינען ניטאָ,  
ער זאָל נאָר געזונט ווערן, אין אַ גוטער שעה!  
יאהולא, יאהולא . . .

גאַרעליק איז שטרענג און רעדט מיט פייער,  
מיר שעצן דאָס זייער, — ער איז אַ געטרייער.  
יאהולא, יאהולא . . .

פון אַלע פאַרוואַלטערס, צוויי אַרבעטן שווער,  
דאָס זיינען די גאַטליבס — זי און אויך ער.  
יאהולא, יאהולא . . .

אַ דאַנק פאַרן קומען צו אונדזער באַנקעט.  
זאָגט אונדז דעם אמת, וואָס האָט אייך געפעלט?  
יאהולא, יאהולא . . .

זייט פריילעך און לוסטיק, איר טייערע געסט,  
און מאַרגן די אַרבעט אין שול ניט פאַרגעסט.  
יאהולא, יאהולא . . .

1937

## צו גאלדע עפשטיין

(מעלאָדיע „פילע מענער זיינען דאָ“, זייט 56)

פילע פרויען זיינען דאָ —  
ווער איז אַ פאַרוואַלטער?  
פילע פרויען זיינען דאָ, —  
ווער איז אַ געטרייער?  
יאָ, יאָ, יאָ, איר מוזט עס וויסן.  
יאָ, יאָ! יאָ, יאָ, יאָ, איר מוזט עס וויסן, יאָ!

אַ שול געטראָפן אויפן וועג —  
ווערט זי אַ פאַרוואַלטער.  
פאַרקויפט זי „ראַפּלס“ און בילעטן, —  
ווי קאָן מען עס ניט שעצן?  
יאָ, יאָ! ...

ווער די פרוי איז, וויסט איר דאָך.  
איך דאַרף אייך ניט דערקלערן.  
גאלדע עפשטיין מיינ איך דאָ, —  
זי האָט פאַרדינט אַ ברוך-הבא.  
יאָ, יאָ! ...

חברטע עפשטיין האָט אונדז געפעלט.  
ווען זי איז קראַנק געוועזן,  
איצט איז זי ווידער דאָ מיט אונדז  
און מיר ווילן זי באַגריסן.  
יאָ, יאָ! ...

טאָ לאַמיר אַלע פריילעך זיין,  
זינגען לידער, טרינקען וויין,  
ווינטשן איר אַ פולע גליק,  
מער פון צער זאָל זי ניט וויסן.  
יאָ, יאָ! ...

.1937



## די גאטליבס

(מעלאָדיע „יאָהולאַ“, זייט 56)

מיר האָבן פאַרענדיקט דעם צווייטן שול-יאָר  
און ווילן באַגריסן פאַרוואַלטערס אַ פאַר.

יאָהולאַ, יאָהולאַ...

אַ פאַר וואָס אַרבעט אין שול אַן אַ שיעור,  
מיט פיל מסירת-נפש און אימפעט פאַר פיר.

יאָהולאַ, יאָהולאַ...

זי איז אַ פרוי אין געוויקס גאַר ניט גרויס,  
נאָר גרויס איז איר אויפטו אין אונדזער שול איינס.

יאָהולאַ, יאָהולאַ...

זי אַרבעט און האַוועט אַזוי ווי אַ בין,  
דער כבוד דער גרעסטער קומט איר על-פי דין.

יאָהולאַ, יאָהולאַ...

און ער איז אַ מענטש מיט אַ שטילן געמיט,  
שטענדיק באַזאָרגט ס'זאָל ניט זיין קיין דעפיציט.

יאָהולאַ, יאָהולאַ...

מיר דאַנקען און שעצן דאָס פאַר, אַט די צוויי,  
זיי זאָלן געזונט זיין, ניט וויסן פון וויי.

יאָהולאַ, יאָהולאַ...

1937.

1937

## אַ ל י ד

(מעלאַדיע „יאָהולאַ“, זייט 56)

היינט גיבן מיר אַפּ  
אַ חשבון הדין:  
צי זיין אַ ייד  
האַט עפעס אַ זין.

יאָהולאַ . . .

בויען אַ שול  
קומט אָן זייער שווער,  
ווייל וויסן, קולטור  
איז אונדזער געווער.

יאָהולאַ . . .

מע מאַכט איצט נאָר ביקסן,  
מע בויט איצט בלויז טאַנקען.  
נישטאָ קיין פּלאַץ  
פאַר מענטשנס געדאַנקען.

יאָהולאַ . . .

מיר לייקענען ניט  
אַז מיר ווילן ניט שיסן.  
מיר שלינגען מיט שטאַלץ  
דעם ביטערן ביסן.

יאָהולאַ . . .

פאַרעקשנט מיר וועלן  
טרעטן פאַרויס!  
ווען די כמאַרעס פאַרגייען,  
די זון וועט אַרויס!

יאָהולאַ . . .

## דריי יאָר שול איינט

(מעלאַדיע „יאָהולאַ“, זייט 56)

דריי יאָר פון אַרבעט זיינען פאַרביי,  
לאַמיר אַ טראַכט טאַן צי איז דאָס כדאי.

יאָהולאַ, יאָהולאַ...

מיר האָבן געגרינדעט די שול נומער איינס,  
פאַר יידישע קינדער, פאַר קליין און פאַר גרויס.

יאָהולאַ, יאָהולאַ...

אַ שול, וואו מען לערנט אונדזער אייגענע שפראַך,  
אַז מיר זיינען אַ פאַלק מיט פעלקער צו גלייך.

יאָהולאַ, יאָהולאַ...

ס'איז אויך אַ היים און אַ יידישער ווינקל,  
עדות וועט זאָגן אונדזער חברטע פינקל.

יאָהולאַ, יאָהולאַ...

ס'איז אַ קוואַל וואָס שטאַרקט אונדזער מוט,  
צו בויען און שאַפן דעם אינסטיטוט.

יאָהולאַ, יאָהולאַ...

איך בעט אייך, חברים, זאָגט גלייך אויפן אָרט:  
יאָ, ס'איז כדאי ס'זאָל לעבן דאָס יידישע וואָרט!

יאָהולאַ, יאָהולאַ...

היינט איז אַ יום-טוב. איר האָט אים פאַרדינט.  
זייט מוטיק און פריילעך און לידעלעך זינגט.

יאָהולאַ, יאָהולאַ...

1938

## צום נייעם שוליאָר

(מעלאָרדיע „טומבאָלאַליקע“, זייט 57)

1

אַ נייעם שוליאָר הייבן מיר אָן.  
מיר זיינען גרייט. מיר מוזן עס טאָן,  
יידיש צו לערנען איז אַ נייטיקע זאַך.  
ס'איז אַ שאַנד ניט צו קענען די יידישע שפּראַך.

2

בייזע ווינטן הוליען אַרום,  
מיר, פשוטע מענטשן, זיינען שטום.  
טאָ זאָלן מיר אויפטאָן אויפן שול-געביט.  
אַנטוויקלען ביים קינד דאָס יידיש-געמיט..

3

שול איינס לאַמיר בויען מיט כוח און מוט —  
עס וועט נאָך זיין פריילעך, עס וועט נאָך זיין גוט!  
מיר וועלן פאַרגעסן די צרות פון היינט.  
מיר וועלן נאָך לאַכן פון אונדזערע פיינט.

1938

## די שול איז יונג

(מעלאַדיע „יאָהולאַ“, זייט 56)

1

שול איינס איז נאָך יונג —  
זי איז אַלט אַ יאָר פיר,  
זי וואַקסט און וועט וואַקסן:  
אַזוי ווילן מיר!

2

די טוערס, פאַרוואַלטערס ווייסן פאַרויס  
ס'איז אַ שווערע אַרבעט,  
נאָר וואָס מאַכט עס אויס!..

3

דער לערער פון שול  
ווייסט אויך זייער גוט,  
אַז „קנעלן“ ביי אונדז  
פאַדערט פיל מוט . . .

4

נאָר דאָך ניט געדאָגהט!  
די שול וועלן מיר בויען,  
יידן זאָלן וואַקסן  
און ניט זיין קיין גויים. . .

1939

## שול-יום-טוב

(מעלאַדיע „טומבאָלאַליקע“, זייט 57)

### 1

היינטיקער יום-טוב איז כשר פאַרדינט  
פון אַלע פאַרוואַלטערס, פון לערער און קינד.  
אַ גאַנץ יאָר געלערנט, געאַרבעט צוזאַמען  
זאַלן וויסן די קינדער פון וואַנען זיי שטאַמען.

### 2

גוט יום-טוב אייך אַלע, זייט פריילעך און שטאַלץ.  
איר האָט דאָך געהאַלפן צו בויען אַ שול.  
און דאָ ווערט דערצויגן דאָס יידישע קינד.  
אַט דאָ ווערט פאַרלענגערט די יידישע קייט.

### 3

אייך, מיינע טייערע, פיר גראַדואאַנטן  
דריקן מיר אויס אונדזער מזל-טוב היינט.  
וואַקסט און זייט גליקלעך, און ווייסט ניט פון פיין.  
מיר בענטשן אייך אַלע, געזונט זאַלט איר זיין.

### 4

אַ מזל-טוב קומט אויך דעם טייערן לערער.  
כאַנוקאַוו הייסט ער, ווער ווייסט עס דען ניט ?  
די שול איז אים טייער, די שול איז אים ליב.  
ער אַרבעט און אַרבעט, ווערט קיין מאָל ניט מיד.

## אַרום שול איינס

(מעלאָדיע „אַרום דעם פייער“, זייט 56)

1

אַרום שול איינס  
עס ברענט אַ פייער  
פון יידיש לערנען,  
פון יידיש לעבן.

2

מיר הייבן אָן  
דעם פערטן יאָר שוין  
מיט אַ נייעם לערער  
און פרישע כוחות.

3

טאָ העלפט אונדז  
בויען אַ גרויסע שול,  
דער פלאַם פון פייער  
זאָל שיינען פול.

4

זאָל שיינען ברענען  
דאָס ליכט פון וויסן.  
מיר זאָלן אַלע  
פון שול איינס געניסן.

1939

## היינט איז אַ יום-טוב אין שול

(מעלאַדיע „יאהולא“, זייט 56)

1

היינט איז אַ יום-טוב.  
די שמחה איז גרויס :  
זעקס קינדער פאַרענדיקן  
האַיאָר שול איינס.

יאהולא, יאהולא...

2

ס'איז באמת אַ שטאַלץ  
און אַ פרייד,  
וואָס איינע פון זיי  
איז געלע שווייד.

יאהולא, יאהולא...

3

דבורה סיראַטין,  
געראַטן און דין,  
זאַלן קינדער וואַקסן,  
וואָס מער פון דעם מין . . .

יאהולא, יאהולא...

4

וועלוול טילאַוו,  
אַ בחור, אַ כוואַט,  
האַט ניט פאַרפעלט  
קיין איין טאַג כמעט.

יאהולא, יאהולא...



5

גרעקין, חיים,  
איז הויך און גרויס,  
ער וועט ניט פאָרגעסן  
דעם גייסט פון שול איינס.

יאהולא, יאהולא...

6

מרים פינקל  
איז קליין און איז שיין,  
איר יידיש. איך זאָג איך,  
איז מלא חן . . .

יאהולא, יאהולא...

7

שפרה זעלדין  
איז באַשיידן און שטיל,  
זי גיט אייך אַ שמייכל,  
וואָס מיינט זייער פיל.

יאהולא, יאהולא...

1939

## אַ ל י ד

(מעלאַדיע „טומבאָלאַליקע“, זייט 57)

זעקס קינדער פאַרענדיקן האַיאָר די שול.  
מיט גליק און דערפאַלג זאָל זייער לעבן זיין פול.  
זיי זאָלן זיך גיין זייער אייגענעם וועג.  
גערעכטיקייט, וויסן זאָל זיין זייער צוועק.

דער לערער, פאַרוואַלטער פון אונדזער שול איינס  
בענטשן אייך אַלע איר זאָלט אויסוואַקסן גרויס.  
גרויס אין געדאַנק און גרויס אין פאַרנעם.  
מיט שטאַלץ גייט פאַרויס פאַר קדוש-השם...

.1939

## ח נ ו כ ה - ל י ד

(מעלאָדיע „אוי חנוכה, אוי חנוכה“, זייט 57)

1

חנוכה איז יום-טוב ביי יידן איבעראַל.  
שול איינס שטייט ניט אָפּ, פאַרשטייט זיך פון כלל.  
פריילעך און לוסטיק וועלן מיר זיין,  
לידער זינגען, וויפל ס'וועט אַרײַן.

2

לאַמיר טרינקען לחיים, כאַטש קיין וויין איז ניטאָ.  
איך פאַרזיכער אייך, חברים, אַז די לאַטקעס זיינען דאָ.  
מיר האָבן אויך צוגעגרייט אַ פיינע פּראָגראַם,  
דער יום-טוב זאַל האָבן אַ יום-טובדיקן טעם.

3

לעבעדיק און פריילעך, די שונאים אויף צו-להכעיס,  
היטלערן און זיין גלייכן זאַל וואַרפן אין קדחת.  
יידישע שולן וועלן מיר בויען מער און מער.  
לייענען אַ יידיש בוך זאַל ניט זיין אַזוי שווער.

4

אונדזער שפּראַך איז ניט ערגער פון אַלע,  
און זי ניט באַהערשן איז גאַר אַ גרויסע עוולה.  
מער וועל איך ניט נודיען, כ'האַב ניט דעם שרייבערישן  
כוח  
הוליעט און פאַרברענגט, און זייט זיך משמח.

1940

## צוויי קינדער אויסגעגעבן

(מעלאָדיע „די מיזינגע אויסגעגעבן“, זייט 58)

פריילעך, מונטער!  
ס'איז אַ גרויסע שמחה:  
די גאַטליכע גיבן צוויי קינדער אויס!  
אין שול גייט די אַרבעט פאַרויס.  
ס'איז דער יום-טוב דאַפּלט גרויס.  
צוויי קינדער אויסגעגעבן,  
צוויי קינדער אויסגעגעבן.

זייט מוטיק, געדולדיק!  
גייט פאַרעקשנט צום צוועק.  
יידישע בילדונג איז אונדזער ציל,  
קינדער אין דער שול מוזן זיין פיל.  
הוליעט, געסט, טאַנצט אַ קאַדריל:  
צוויי קינדער אויסגעגעבן,  
צוויי קינדער אויסגעגעבן.

פייגל, אירווינג,  
מלכה און בנימין:  
מזל-טוב אייך אַלע פיר:  
ברכות גיבן מיר אייך אָן אַ שיעור  
פון טיפּסטן האַרצן, גלויבט זשע מיר.  
צוויי קינדער אויסגעגעבן,  
צוויי קינדער אויסגעגעבן.

מחותנים, זייט גליקלעך!  
האַט נחת אַ סך!  
איר האַט דאָס גליק פאַרדינט,  
די יידישע וועלט האַט איר באַצירט.  
טרינקט לחיים, טרינקט זשע, טרינקט.  
צוויי קינדער אויסגעגעבן,  
צוויי קינדער אויסגעגעבן.

1940

## פּוּרִים

(מעלאָדיע „פילע מענער זיינען דאָ“, זייט 56)

1

דער האָט אַ טעות, ווער עס קלערט —  
פורים איז ניט קיין יום-טוב.  
עס איז די מעשה גאָר פאַרקערט:  
עס איז אַ פרייהייטס-יום-טוב, יאָ!

יאָ, יאָ! פורים איז אַ יום-טוב!  
יאָ, יאָ, יאָ, יאָ פורים איז אַ יום-טוב, יאָ!..

2

אַ שלעכטע צייט פאַרן ייד געווען,  
שווער אַריבערטראָגן.  
פאַרניכטעט שיר דאָס יידישע פאַלק  
דורך המנען איז געוואָרן, יאָ!

יאָ, יאָ! שווער אַריבערטראָגן.  
יאָ, יאָ, יאָ, פאַרניכטעט שיר געוואָרן, יאָ!..

3

אַ נס אין לאַנד איז דאָן געשען,  
די מלכה ווערט גאָר אסתר,  
המן טויט, — ווי ניט געווען —  
פאַר יידן דער נס דער גרעסטער, יאָ!

יאָ, יאָ! אַ מלכה ווערט גאָר אסתר.  
יאָ, יאָ, יאָ, פאַר יידן דער נס דער גרעסטער, יאָ!

4

מיר האָבן איצט אַ המן אויך,  
זיין נאָמען ווייסן אלע.  
צעברעכן אימ, זיין היטלערס קאָפּ  
וואַלט ניט געווען קיין עוולה, יאָ!

יאָ, יאָ! היטלער איז זיין נאָמען.  
יאָ, יאָ, יאָ! ער זאָל הענגען באַלד ווי המן, יאָ!

5

אויף ניסים איצט טאָר מען ניט וואַרטן,  
מיר מוזן עפעס טאָן:  
פאַרשפּרייטן וויסן און קולטור  
און האַלטן שטאַלץ די פּרייהייטס־פּאַן, יאָ!

יאָ, יאָ! מיר מוזן עפעס טאָן.  
יאָ, יאָ, יאָ! האַלטן שטאַלץ די פּרייהייטס־פּאַן, יאָ!

6

אַ יידישע שול איז דאָך קולטור,  
שול איינס איז גרייט צו דינען.  
טאָ העלפט אונדז בויען אונדזער שול  
מיר זאָלן דעם קאַמף געווינען, יאָ,

יאָ, יאָ! שול איינס איז גרייט צו דינען.  
יאָ, יאָ, יאָ! מיר וועלן דעם קאַמף געווינען.

1940

## זיי-געזונט-ליד

(מעלאָדיע „אוי, אוי, אוי, יאָשקע פֿאַרט אַוועק“, זייט 58)

עס פֿאַרט אַוועק אַ פֿאַרוואַלטער  
פעלט ער ביי אונדז אויס.  
מיר וועלן זיך באַמיען  
די שול זאָל גיין פֿאַרויס.  
אוי, אוי, אוי, קייליע פֿאַרט אַוועק.  
ניט געדאָגהט, ניט געזאָרגט:  
אַלץ וועט בלייבן אויף אַן אָרט.

קייליע מינקין פֿאַרט אַוועק,  
וואָס איז אַזאַ רעש?  
די אַרבעט וועט זיך אַנגיין,  
די זיצונגען, אַן כעס.  
אוי, אוי, אוי, קייליע פֿאַרט אַוועק . . .

צוליב קייליען ניט פֿאַרגעסט  
אַז חנוכה איז היינט.  
זייט זשע פֿריילעך, זייט זשע מונטער,  
הייסע לאַטקעס עסט...  
אוי, אוי, אוי, קייליע פֿאַרט אַוועק . . .

איך וועל בענקען,  
איך וועל דענקען  
שטילערהייט אַליין.  
טאַראַ ראַראַ טאַראַראַראַ  
איר ווייסט דאָך וואָס איך מיין,  
אוי, אוי, אוי, קייליע פֿאַרט אַוועק . . .

זייט געזונט, איר אַלע פֿריינד,  
פֿאַרצייט מיר מיינע זינד.  
שרייבט מיר אַן אַ בריװל,  
ניט זשאַלעוועט קיין טינט.  
אוי, אוי, אוי, קייליע פֿאַרט אַוועק . . .

## א מ ח י ה

(מעלאַדיע „געווען אין פאלעסטינע“, זייט 59)

וואו בין איך געווען (2 מאָל)  
אַז לאַנגן ווינטער ?  
ביים גרויסן ים געווען,  
אַ גליק איז מיר געשען,  
מענטשן זאָגן : ס'אָ מחיה.

ווי האָב איך פאַרבראַכט, (2 מאָל)  
אינע אַליין אין מיאַמי ?  
געברענט זיך אויף דער זון,  
הנאה געהאַט דערפון,  
איך זאָג אייך : פשוט אַ מחיה.

וואָס האָב איך געזען (2 מאָל)  
אין דער וואונדער-שטאָט מיאַמי ?  
דעם ים, דעם בלויען הימל,  
דעם מענטש באַדעקט מיט שימל,  
איך פרעג אייך : וואו איז די מחיה ?

ווי איז מיר געפעלן (2 מאָל)  
דאָס לעבן אין מיאַמי ?  
גאָטס וועלט איז זייער שיין,  
מיר מענטשן זיינען געמיין.  
איך ווייס ניט, וואָס איז די מחיה ?

וואָס האָב איך געטאָן (2 מאָל)  
אין דעם זוניקן מיאַמי ?  
ס'האַט גאַנץ גענוג געקרענקט,  
נאָך אַלע פריינד געבענקט.  
איך זאָג אייך : דאָ איז אַ מחיה !

1940

## זעווינס ווילא

(מעלאַרײַע „טומבאלאַליקע“, זייט 57)

עס שטייט אַ קליינע ווילא אין מיטן דער גאַס,  
אַהין קומען מענטשן, וואָס זעען אויס בלאַס.  
זיי גייען זיך דורך אַ פאַר מאַל צום ים —  
פאַרברענט ווערן זיי, צו דערקענען זיי קוים.  
טומבאלאַליקאָ...

איר ווילט אפשר וויסן, ווער שטייט דאַרטן איין?  
ס'איז ניט אַבי ווער אַהין פאַרט אַריין.  
דאָס זיינען די טרעגער פון יידיש-קולטור, —  
די לייבן פון אונדזער ליטעראַטור.  
טומבאלאַליקאָ...

אינער — איז שטיל מיט אַ רואיק געמיט,  
מיט קיין זאך פאַרכאַפן קענט איר אים ניט.  
נאַר טאַמער, חלילה, וואַרפט איר אַריין  
אַ פֿרעמד וואָרט אין יידיש — וועט שטורעמדיק זיין.  
טומבאלאַליקאָ...

פאַראַן איז אַ קריטיקער אויך צווישן זיי,  
וואָס האָט ניט קיין רו, אַפילו ביים טיי.  
ס'געפעלט ניט דאָס קלייד, ס'געפעלט ניט די הוט,  
די שידך אויסגעשניטן, — ס'ווערט אַזש ניט גוט.  
טומבאלאַליקאָ...

ס'איז פשוט אַ צער אויף די פרויען, די דריי.  
זיי זיינען דערשראַקן. זיי זיינען ניט פריי  
צו אַנטאָן אַ „פלעי-סוט“, די נעגל צו שמירן,  
ווער רעדט שוין פון דעם — אַ מאַן צו פאַרפירן.  
טומבאלאַליקאָ...

איך בין זיך מתוודה, איך האָב געטאַן אַזאַ חטא,  
געפאַלן פון „בייק“ און בין קראַנק אין בעט.  
אַ „בייק“ איז ניט יידיש, אַ פרוי טאַר ניט פאַלן.  
ווי ווייז איך מיינ פנים צו די ראַדיקאַלן?  
טומבאלאַליקאָ...

1940



# י. ג א ט ל י ב

(מעלאַדיע „טומבאָלאַלייקע“, זייט 57)

1

אַ שטילער, אַ טרייער פאַרוואַלטער איז דאָ,  
וואָס דאגהט און זאַרגט, ווען קיין געלט איז ניטאָ  
דירה-געלט צו צאָלן, צאָלן דעם לערער;  
באַקומען שכר-לימוד פאַר קינדער וואָס מערער.

2

ער זיצט זיך אין ווינקל און טוט זיך זיין זאָך:  
עס פעלט נאָך שכר-לימוד, עס פעלט נאָך אַ סך.  
דאָן שטעלט ער זיך אויף מיט אַ שווערן געמיט  
אַפצוגעבן דעם פינאַנץ-באַריכט.

3

אַזוי גייט ער אָן מיט דער אַרבעט כסדר  
שטיל און גוטמוטיק, איינגעשפאַרט אין חדר.  
זיין נאָמען געוויס פאַלט אייך איין:  
דאָס איז חבר גאַטליב, — געבענטשט זאָל ער זיין.

4

איין ליד איז גאָר ווייניק אים צו מאַלן פאַר אייך.  
איך בין נעבעך אַרעם, אין לשון ניט רייך.  
זיין אויפטו אין שול רעדט אַ סך מער,  
ווייל קיין זאָך איז אים פאַר דער שול ניט צו שווער.

5

חברטע גאַטליב, זיין פרוי האָט פאַרדינט  
דערמאָנט צו ווערן ביי דעם יום-טוב אַצינד.  
אַ ליד וועלן מיר איר זינגען אַן אַנדערש מאַל,  
ווייל איר קומען דאָך לידער גאָר אָן אַ צאָל.

6

אַ האַרציקן גרוס אייך פון מיר אַליין,  
וואָס זיצט זיך אין מיאַמי אין צימער פוסט און קליין.  
פאַרברענגט און זייט פֿריילעך, און האָט גוט יאָר.  
פיל גליק צו די גאַטליבס, דער טייערער פאַר.

1940

## צום נייעם יאָר

(מעלאָריע „יאָהולאַ“, זייט 56)

אַ שלעכטער, אַ ביטערער  
יאָר איז אַוועק.  
דעם מוט ניט פאַרלאָרן : —  
מיר גייען צום צוועק !

אַ ניי יאָר קומט אָן,  
באַגריסט אים מיט וויין.  
מען זאָל מער ניט הערן  
פון צרות און פיין.

פאַרדאַמט זאָל ווערן  
דעם מענטשנס האַס.  
שלום מוז הערשן  
אויף דער מענטשלעכער גאַס.

מזל-טוב,  
די מאַשינאַוס פאַר !  
ס'איז שוין דרייסיק יאָר  
אַז זיי זיינען אַ פאַר.

פאַרברענגט און זייט פריילעך  
אין שול איצט ביי אונדז.  
ווערט שיכור אַמאָל, —  
באַווייזט אַזאַ קונץ.

אַ גוטער יאָר אייך.  
טייערע געסט !  
געדענקט זשע אויף ווייטער  
שול איינס ניט פאַרגעסט.

## די ראַבינסאַנס

(מעלאָדיע „יאהולאַ“, זייט 56)

שול איינס איז נאָך קליין,  
ס'איז זייער ניט שיין,  
מיר בויען זי לאַנגזאַם  
אַ שטיין נאָך אַ שטיין.

יאהולאַ, יאהולאַ...

ניט גרינג איז צו בויען  
אַ בנין פון גייסט,  
„מ'דאַרף אים ניט האַבן,  
דער גייסט אָפט מאַל בייסט.“

יאהולאַ, יאהולאַ...

מיר זיינען פאַרעקשנט  
און בויען שול איינס,  
זאַל לייכטן דאָס פייער,  
אַפילו אַ קליינס.

יאהולאַ, יאהולאַ...

עס קומט צו אַ טוער,  
עס קומט צו אַ קינד,  
די שול ווערט גרעסער, —  
איז פריילעך אַצינד.

יאהולאַ, יאהולאַ...

אַ יום-טוב און פרייד  
איז אויך ביי אונדז היינט,  
אַ פאַר נייע טוער,  
אַ פאַר גוטע פריינד.

יאהולאַ, יאהולאַ...

זייט וואַרעם באַגריסט  
איר טייערע פאַר,  
מיר ווינטשן אייך מוט,  
און זאַל שוין זיין גוט.

1942

## די סיראָטינס

(מעלאָדיע „80 ער און 70 זי“, זייט 59)

ס'איז געוואָרן פולע פינף יאָר  
אַז שול אײנס האָט זיך באַפריינדט מיט אַט דעם-אַ פאַר:  
ער איז הויך און זי איז שיין,  
אַ פאַר, איך זאָג אייך, מלא חן!

ביידע פאַרוואַלטערס און טוערס אין שול,  
אַזעלכע אַ סך — וואַלט די שול געווען פול.  
ער איז הויך און זי איז שיין,  
אַ פאַר פאַרוואַלטערס פול מיט חן.

דאָס יידיש וואָרט איז הייליק ביי זיי,  
אין דעם גייסט ווערן דערצויגן זייערע טעכטער צוויי.  
ער איז הויך און זי איז שיין,  
זיי זיינען ביידע פול מיט חן.

די סיראָטינס, אַט די צוויי  
טייער און האַרציק זיינען זיי.  
ער איז הויך און זי איז שיין,  
אַ פאַר חברים, מלא חן.

ער איז געוויס אין כעס אויף מיר.  
איך באַזינג אים הויך און שיין — גאַר איר.  
הויך איז ער און זי איז שיין.  
אַ פיינער זיווג פול מיט חן.

זייט מיר מוחל, חברים, דאָ.  
איך בין ניט שולדיק, קיין טאַלאַנט ניטאָ.  
ער איז שיין און זי איז שיין.  
בלייבט זשע אייביק מלא חן.

## צו ד"ר צבי עפשטיין

(מעלאַדיע „אוי, אוי, יאַשקע פאַרט אַוועק“, זייט 58)

1

נאָך אַ יאָר איז פאַרביי,  
מיר בויען אונדזער שול.  
ס'מאַכט ניט וואָס ס'איז שווער,  
מיר זיינען האַפענונגספול.

נאָך אַ יאָר און נאָך אַ יאָר —  
דער אַכטער יאָר פאַרביי.  
מיר האָפּן און מיר גלייבן:  
די אַרבעט איז כדאי.

2

מיר פייערן דעם יום-טוב  
צוזאַמען אלע דאָ.  
מיינט ניט אַז קיין דאגות,  
קיין צער איז ניטאָ.

נאָך אַ יאָר און נאָך אַ יאָר...

3

איינער אַ חבר  
דער שול אַ טרייער פריינד  
פאַרלאַזט אונדז מאַרגן פרי,  
מיר געזעגענען זיך היינט.

זייט געזונט און קומט געזונט,  
און נעמט זיך אָן מיט מוט.  
איר וועט זיין ביי אונדז צוריק,  
און ווידער וועט זיין גוט.

4

ער גייט אין דער אַרמיי  
צו היילן קראַנקע דאָרט.  
ס'טוט אונדז זייער וויי,  
מיר האָבן ניט קיין וואָרט.

זייט געזונט און קומט געזונט...

5

דאָקטער עפשטיין איז דער פריינד,  
ער איז איצט — קאַפיטאַן.  
מיר ווינטשן אים פיל גליק,  
ער איז אַ בראַווער מאַן.

זייט געזונט און קומט געזונט...

6

ער האָט זייער שטאַרק פאַרדינט  
פון אַ פאַעט אַ ליד.  
וועל איך שוין בעסער שווייגן  
און ענדיקן דערמיט.

זייט געזונט און קומט געזונט...

## א באַגריסונגס-וואָרט

(מעלאָדיע „זייער גוט, זייער גוט“, זייט 60)

היינט אין שול איז

א באַנקעט.

ווער האָט דעם כבוד ?

פרעגט זשע, פרעגט.

זייער גוט, זייער גוט !

אי, ס'איז זייער, זייער גוט !

חבר איטקין איז

ער דאָך

וואָס טראָגט פון שול איינס

דעם שווערן יאָך.

זייער גוט, זייער גוט !

אי, ס'איז זייער, זייער גוט !

ער האָט באמת דאָס

פאַרדינט.

זייט אַלע פריילעך

אומבאַדינגט !

זייער גוט, זייער גוט !

אי, ס'איז זייער, זייער גוט !

ער ווערבירט און רעכנט, —

וואָס טוט ער ניט ?

די שול איז אים טייער.

ער ווערט ניט מיד.

זייער גוט, זייער גוט !

אי, ס'איז זייער, זייער גוט !

מיר ווינטשן אים אַלע

כוח און מוט,

גליק און הצלחה אין אַלץ

וואָס ער טוט.

זייער גוט, זייער גוט !

אי, ס'איז זייער, זייער גוט !

## די חברים ליפשיץ

(מעלאָדיע „יאָהולאַ“, זייט 56)

1

די ליפשיץ-משפחה  
איז געטריי אונדזער שול.  
מיר פילן און שעצן  
עס אָן אַ שיעור.

יאָהולאַ, יאָהולאַ...

2

שוין לאַנג, אַז עס ווילט זיך  
צו זינגען אַ ליד  
פאַר ליפשיץ, די שול-פריינד,  
וואָס ווערן ניט מיז.

יאָהולאַ, יאָהולאַ...

3

צו אייער געבורטסטאָג  
זייט האַרציק געגריסט,  
האַט נחת אַ סך,  
פון לעבן געניסט.

יאָהולאַ, יאָהולאַ...

4

מיר זיינען אייך דאַנקבאַר.  
איר גיט אונדז צו מוט.  
מיט אייך איז אונדז לייכטער.  
מיט אייך איז אונדז גוט.

יאָהולאַ, יאָהולאַ...

1943



## ס'ווילט זיך פרעגן

(מעלאַרדיע „פרעגט די וועלט און אלטע קשיאַ“, זייט 59)

ס'ווילט זיך פרעגן  
און אלטע קשיאַ:  
וויפל איז דער שיעור  
צו ליידן פיין,  
צו זיין געדריקט,  
ווי אונדזער יידיש פּאַלק?

ענטפערט מען:  
ס'מאַכט ניט אויס.

דאָס פּאַלק איז שטאַרק.  
דאָס פּאַלק איז גרויס!

און אז מען וויל  
קען מען דאָך זאָגן:  
וואָס איז פאַר אַ רעש?  
ס'איז גאַר ניט קיין פּאַלק,  
און ס'דאַרף ניט קיין רעכט  
צו לעבן, שאַפן פריי.

בלייבט דאָך ווידער  
די אלטע קשיאַ:  
וואָס טוט זיך מיט דער וועלט?  
די וועלט איז גרויזאַם,  
די וועלט איז קראַנק.  
זי האָט קיין ענטפער  
אויף אונדזער צער.

1944

## די גאַרעליקס

(מעלאָדיע „80 ער און 70 זי“, זייט 59)

1

חבר גאַרעליק איז זעכציק יאָר.  
ער מעג זיין אַ ביישפּיל דעם יונגן דור.  
ער אַרבעט שווער, איז פול מיט מוט  
און האָט ניט קיין רו אויף איין מינוט.

2

דעם יידישן לעבן איז ער געטריי,  
ער קעמפט דער מענטש זאָל ווערן פריי.  
צער און גזירה, און שלעכטס בכלל  
זאָלן ניט הערשן איבעראַל.

3

גיטל, זיין פרוי, העלפט אים מיט  
צו טראָגן זיין פעקל אויף דעם געביט.  
זי גיט אים מוט. זי זאָגט: — ס'איז גוט!  
מ'טאָר ניט רוען קיין איין מינוט.

4

מיר בענטשן זיי מיט גליק אַ סך.  
טרינקט לחיים, ס'איז אַ גוטע זאָך.  
מיר ווינטשן זיי, דער טרייער פאַר.  
פיל געזונטע, גוטע יאָר!

## שול-בויאונג

(מעלאַדיע „גוואַלד זשע ברידער“, זייט 60)

ס'איז שוין ניין יאָר אַז מיר בויען,  
איינס, צוויי, דריי, פיר...  
אַ יידישע שול פאַר אונדזערע קינדער,  
איינס, צוויי, דריי, פיר . . .  
מיזאַל יידיש ניט פאַרגעסן,  
איינס, צוויי, דריי, פיר . . .  
יידיש-גייסט זאַל וואַקסן גרעסער,  
איינס, צוויי, דריי, פיר . . .  
ניט קיין לערנען, ניט קיין וויסן,  
ניט פאַרזוכן אַ שווערן ביסן, —  
היינט וואָס טויגט איר אויף דער וועלט?  
מיט וואָס וועט איר קומען אויף יענער וועלט?

אי דאָס בויען גייט פאַמעלעך,  
איינס, צוויי, דריי, פיר . . .  
און דער בנין איז נאָך שוואַכלעך —  
איינס, צוויי, דריי, פיר . . .  
ס'פעלן אונדז בויער, ס'פעלט אונדז כוח,  
איינס, צוויי, דריי, פיר . . .  
מיר וועלן אַבער ווייטער בויען,  
איינס, צוויי, דריי, פיר . . .  
ניט קיין לערנען, ניט קיין וויסן . . .

מיט עקשנות, מיטן גלייבן,  
איינס, צוויי, דריי, פיר . . .  
אין דער וויכטיקייט פון יידיש,  
איינס, צוויי, דריי, פיר . . .  
שטאַרק זאַל זיין דאָס יידיש לעבן,  
איינס, צוויי, דריי, פיר . . .  
נאָר ניט אויפהערן צו שטרעבן,  
איינס, צוויי, דריי, פיר . . .  
ניט קיין לערנען, ניט קיין וויסן . . .

1944

## אַ באַגריסונג

(מעלאָדיע „יאַהולאַ“, זייט 56)

איך באַגריס אייך, חברים  
און פריינד פון שול איינס,  
פאַר קומען אַהער, —  
אונדזער יום־טוב איז גרויס!

יאַהולאַ, יאַהולאַ...

ניין יאָר איז אַוועק,  
שווערע אַרבעט און שרעק.  
דעם מוט ניט פאַרלאָרן,  
געשטרעבט אַליץ צום צוועק.

יאַהולאַ, יאַהולאַ...

ניין גרויזאַמע יאָרן  
אויף גאָר דער וועלט,  
אַכזריות פאַר יידן  
האַט ניט געפעלט.

יאַהולאַ, יאַהולאַ...

איז דאָך אַ שמחה  
אַז מיר זיינען דאָ.  
צו אַנגסטן און דאגות  
איז פלאַץ דאָ ניטאָ.

יאַהולאַ, יאַהולאַ...

מיר האָבן מיט אונדז  
זייער חשובע געסט,  
פון צרות און שלעכטס  
אויף דעם אַוונט פאַרגעסט.

יאַהולאַ, יאַהולאַ...

מיט מוט און עקשנות  
וועלן מיר בויען די שול,  
אַ בנין אַ קליינער,  
אַבער גייסט זאָל זיין פול.

יאַהולאַ, יאַהולאַ...

## לכבוד די גאטליבס

(מעלאדיע „טומבאלאליקע“, זייט 57)

גוט-שבת, חברים, גוט-שבת אייך פריינד!  
מ'האט אייך באשטרעפט מיט א פארזיצער היינט.  
עס וועט אייך ניט העלפן, ס'איז צו-שפעט צו קעמפן,  
איר מוזט, נעבעך, ליידן און שטילערהייט שווייגן...

טומבאלאלא . . .

די גאטליבס, די ליבע חברים די צוויי,  
לאדן אייך איין צום טראדיציאנעלן גלאז טיי.  
צוליב דעם גייסט וואס הערשט אין שול איינס  
פעלט זיי ניט קיין כוח — זייער אימפעט איז גרויס...

טומבאלאלא . . .

ס'איז דא מיט אונדז א חברטע חנה,  
א טרייע, א שטילע יידישע טאכטער איז זי.  
פאר איר געזונט נעמט א גלעזעלע וויין!  
פון אלע פריינד געבענטשט זאל זי זיין.

טומבאלאלא . . .

באגריסט אויך די באבע, וואס זיצט אזוי שטיל.  
זי האט געארבעט, געדאגהט פיל  
דער טיי זאל זיין זיס, מאכלים געשמאק.  
זאל לעבן די באבע, געזונט זיין און שטארק.

טומבאלאלא . . .

אזוי ווי איר זעט, מיינע חשובע געסט,  
שטייען מיר אלע געבונדן פעסט.  
מיר טרעטן ניט אפ פון הייליקן ארט,  
ווייל אייביק מוז לעבן דאס יידישע ווארט.

טומבאלאלא . . .

1945

## צו ל. כאַנוקאַוו

(מעלאַרדיע „אוי חנוכה, אוי חנוכה“, זייט 57)

כאַנוקאַוו, אַ, כאַנוקאַוו  
געזונט זאַלט איר זיין!  
מיר טרינקען היינט לחיים,  
מיר טרינקען היינט וויין.  
איר זאַלט מער ניט קרענקען.  
אויף שטענדיק געדענקען  
פריילעך, געזונט  
און שטאַרק צו זיין.

כאַנוקאַוו אַלס לערער  
איז זייער שטאַרק באַליבט,  
פון קליינע און פון גרויסע  
אַן אַן אונטערשייד.  
ער איז אַ גוטער חבר,  
אַ טרייער פריינד,  
מיר זיינען אמת גליקלעך,  
אַ שמחה איז היינט.

ער איז אויך אַ קינסטלער,  
אַ שרייבער און אַ סקולפּטאָר.  
וויל ער עפעס זאַגן —  
שרייבט ער, אַדער שניצט ער.  
ווינטשן מיר אים אַלע  
געזונט און מוט.  
צו אַנגיין מיט זיין שאַפן,  
צו טאַן וואָס ער טוט.

איין חסרון האָט ער:  
ער איז צו באַשיידן.  
איך וויל אים דאָס דערמאַנען,  
אַט דווקא דאָ אין פריידין.  
מעלות האָט ער אַן אַ שיעור —  
איך בין עס ניט מגזום,  
גלויבט זשע מיר...

צום צענטן יובל פון שול איינס  
(מעלאָדיע „געווען אין פּאַלעסטינע“, זייט 59)

1

מיט צען יאָר צוריק  
ווערט באַשלאָסן דאָ  
עפענען אַ יידישע שול,  
מיט גליק.  
אַ שול פאַר יידיש-וואָרט.  
אַ שול פאַר יידיש לעבן.  
אַט דאָס איז אונדזער חיות.  
אונדזער שטרעבן.

2

די קינדער — קליין אין צאָל,  
אַ קראָם — איז אונדזער דירה.  
מיר שאַפן אָבער דאָ  
אַ יידישע סביבה.  
אַ שול פאַר יידיש-וואָרט . . .

3

ס'וואַקסט אויס אַ וואַרעם ווינקל  
פון גייסט און יידיש וויסן —  
קליין און גרויס  
זאָלן געניסן.  
אַ שול פאַר יידיש-וואָרט . . .

4

אַזוי וואַקסן מיר פאַמעלעך  
מיט קליינע טריט פאַרויס.  
אי, ס'איז שווער ? —  
עס מאַכט ניט אויס.  
מיר בויען דאָך אַ שול.  
אַ שול פאַר יידיש לעבן.  
ס'איז אונדזער חיות.  
אונדזער שטרעבן !

1945

## די איטקיןס

(מעלאָריע „טומבאָלאָליקע“, זייט 57)

1

היינטיקער יום-טוב איז כשר פאַרדינט  
פון חבר און חברטע איטקין אַצינד.  
זיי בויען די שול, זיי זיינען געטריי.  
זיי גלויבן דאָס יידישע וואָרט זאָל זיין פריי.

2

ער טוט פאַרעקשנט די אַרבעט אין שול,  
שרייט אין איין קול: די שול מוז זיין פול  
מיט יידישע קינדער וואָס זיינען פאַראַן  
אין יידישע גאַסן, אַז מ'זוכט מיט אַ פלאַן.

3

זי איז אַ שטילע, אַ רואיקע פּערזאָן.  
גלויבט אין דער זאך און שטרענגט זיך גוט אָן  
צו זאָרגן פאַר קינדער, ניט שטערן איר מאַן.  
שול-אַרבעט איז גוט — זי גיט אים צו מוט.

4

זייט ביידע, חברים, האַרציק באַגריסט.  
מיר שעצן שטאַרק אָפּ אייער גרויסן פאַרדינסט.  
מיר ווינטשן אייך גליק און נחת אין לעבן.  
הערט-זשע ניט אויף צום אמת צו שטרעבן.



## די קאצמאנס

(מעלאַדיע „זייער גוט, זייער גוט“, זייט 60)

מיר באַגריסן די געסט,  
וואָס זיינען מיט אונדז היינט:  
די קאצמאנס, די קינדער  
און אַלע פריינד.  
אי, ס'איז גוט, אי, ס'איז גוט,  
אי, ס'איז זייער, זייער גוט!

פיל און נעד  
זיינען ווידער דאָ,  
ס'קומט זיי אַ האַרציקער  
ברוך-הבא!  
אי, ס'איז גוט . . .

קאצמאנס, איר טרייע  
טוערס פון שול איינס,  
מזל-טוב אייך, פריינד,  
אייער שמחה איז גרויס.  
אי, ס'איז גוט . . .

דאגות און צער  
האַט אייך ניט געפעלט.  
שמחות און גליק  
ווערט פון אונדז באַשטעלט . . .  
אי, ס'איז גוט . . .

נעכען קומט מזל-טוב —  
אומבאַדינגט!  
זי האַט איצט היי-סקול  
גראַדואירט.  
אי, ס'איז גוט . . .

גרויזאַמע יאָרן  
זיינען פאַרביי,  
די יוגנט זאָל בויען  
אַ וועלט אויפ'סניי.  
אי, ס'איז גוט . . .

1946

## מיר זיינען ווידער דא...

(מעלאָדיע „גלות-מאַרש" זייט 61)

אַט אַזוי אַ יאָר נאָך אַ יאָר  
זיינען מיר אַלע ווידער דאָ.  
ווייל די אַרבעט רופט דערצו,  
און קיין מידקייט איז ניטאָ.

די יידישע שול, שול, שול,  
זאל זיין מיט קינדער פול.  
דאָס יידיש וואָרט, וואָרט, וואָרט  
זאל זיך הערן דאָ און דאָרט.

מיט עקשנות און גרויס מי  
ווערט יידיש-גייסט פאַרשפּרייט דאָ הי.  
מיר פאַרשטייען עס זייער גוט:  
עס גיט אונדז צו נאָך מערער מוט.

די יידישע שול, שול, שול . . .

און אַזוי אַ דור נאָך אַ דור  
לעבט זיך יידן זייער שווער.  
ווייל ניט קיין שווערד און ניט קיין טאַנק,  
נאָר דאָס וואָרט איז דאָס געווער.

די יידישע שול, שול, שול . . .

מיר מוזן האַפּן, מוזן בויען  
יידישע שולן איבעראַל.  
כדי די יוגנט זאל באַנעמען.  
אַז דאָס יידיש פּאַלק געהערט צום כלל.

די יידישע שול, שול, שול . . .

# א לאנד פאר יידן

(געווידמעט דער פריילאנד-ליגע)

(מעלאָדיע „פילע מענער זיינען דאָ“, זייט 56)

## 1

פילע פעלקער זיינען דאָ —  
דו ביסט אָבער איינער.  
אָן אַ לאַנד און אָן אַ היים —  
וואַנדערסט אום ווי קיינער, יאָ!  
יאָ, יאָ, די וועלט וויל עס ניט וויסן.  
יאָ, יאָ, יאָ, פאַרדאַרבן איר געוויסן, יאָ!

## 2

דו, מיין פּאָלק, ווילסט אָבער לעבן.  
מיר וועלן אַלע מוטיק שטרעבן  
פאַר דיין צוקונפט, פאַר דיין זיין.  
גענוג שוין צער, גענוג שוין פיין, יאָ!  
יאָ, יאָ, גענוג שוין צער פאַר יידן.  
יאָ, יאָ, יאָ, גענוג, גענוג געליטן, יאָ!

## 3

אויך פאַר דיר אַ לאַנד, ווי אַלע,  
בויען זאָל זיך יידיש לעבן,  
יידיש-גייסט און יידיש-וואָרט.  
וואַקסן, שאַפן זאַלסטו דאַרט, יאָ!  
יאָ, יאָ, אַ פרייע לאַנד פאַר יידן,  
יאָ, יאָ, יאָ, אַ פריילאַנד פאַר יידן, יאָ!

1948

און אזוי אַ יאָר נאָך אַ יאָר...

(מעלאָדיע „גלות-מאַרש" זייט 61)

1

און אזוי אַ יאָר נאָך אַ יאָר  
זאָרגן מיר פאַרן יונגן דור.  
מיט עקשנות און מיט מוט  
און אַ סך אַ סך געדולד.  
פאַר דער שול, שול, שול,  
מיט קינדער פול, פול, פול.  
ס'פעלן קינדערלעך,  
העלפט אונדז, ברידערלעך!

2

אין דער גרויסער, ברייטער וועלט  
דאָס יידיש פּאָלק איז קליין אין צאָל.  
שטאַרק אין גייסט און אין פאַרנעם, —  
אייביק פּאָלק אויף אַלע מאָל!  
פאַר דער שול, שול, שול,  
מיט קינדער פול, פול, פול.  
ס'פעלן קינדערלעך,  
העלפט אונדז, ברידערלעך!

3

ס'איז ניט לייכט צו זיין אַ ייד.  
ס'איז קיין יושר נאָך ניטאָ.  
מיר וועלן שטרעבן סיי ווי סיי:  
פאַר אונדזער רעכט צו קעמפן איז כדאַי!  
פאַר דער שול, שול, שול,  
מיט קינדער פול, פול, פול.  
ס'פעלן קינדערלעך,  
העלפט אונדז, ברידערלעך!

## די שול איז שוין אַפּן

(מעלאַדיע „יאָהולאַ“, זייט 56)

עס מוז זיין היינט פריילעך,  
און גאַר ניט געזאַרגט!  
פאַר צרות און דאגות  
איז דאָ ניט קיין אַרט.

די שול איז שוין אַפּן,  
די אַרבעט גייט אָן,  
צו קריגן מער קינדער,  
אַט דאָס דאַרף מען טאָן!

אַ לערער אַ גוטער,  
פון די קינדער באַליבט.  
וועט העלפן אונדז בויען  
די שול אומבאַדינגט.

מיר באַגריסן דעם לערער  
אין אַ גוטער שעה,  
און זאָגן אים האַרציק  
אונדזער ברוך-הבאַ!

איך וויל נאָר דערמאַנען  
פאַרוואַלטערס בלויז צוויי —  
דאָס זיינען די גאַטליבס.  
איך מיין טאַקע זיי.

זיי שלעפּן דעם וואַגן  
מיט אימפעט און ליבע.  
די שול איז זיי טייער, —  
אַט דאָס איז די סיבה . . .

## צוויי מיליאָן יידן . . .

(מעלאַרדיע „האַב איך אַ מאַנטל“, זייט 61)

צוויי מיליאָן יידן לעבן אין ניו-יאָרק

. . . טראַל-לאַ-לאַ . . .

איז אין זיי ניטאָ קיין יידישער דוך.

. . . טראַל-לאַ-לאַ . . .

דאַרום האָבן מיר באַטראַכט

און פון אַ קרעמל אַ שול געמאַכט.

. . . טראַל-לאַ-לאַ . . .

•

יידן האָבן קינדער, קליין און גרויס,

. . . טראַל-לאַ-לאַ . . .

ווערן זיי דערצויגן אין אַ פרעמדן דוך.

. . . טראַל-לאַ-לאַ . . .

דאַרום האָבן מיר באַטראַכט

און די קינדער אין שול איינס געבראַכט.

. . . טראַל-לאַ-לאַ . . .

•

האַבן מיר אַ לערער, איז ער גוט און פיין.

. . . טראַל-לאַ-לאַ . . .

איז אין אים ניטאָ קיין פראַקטישער דוך.

. . . טראַל-לאַ-לאַ . . .

דאַרום האָבן מיר באַטראַכט

און פאַרוואַלטערס אין שול געבראַכט.

. . . טראַל-לאַ-לאַ . . .

•

•  
זאָרגן די פֿאַרוואַלטערס אָן אַ שיעור,  
טראַלאַ-לאַ-לאַ . . .  
ס'פעלט אָבער אַמאָל דער לעבעדיקער דוך.  
טראַלאַ-לאַ-לאַ . . .  
דאַרום האָבן מיר באַטראַכט  
און די טיי-אָוונטן אויסגעטראַכט.  
טראַלאַ-לאַ-לאַ . . .

•  
איז ביי די מינקינס אַ טיי-אָוונט היינט,  
טראַלאַ-לאַ-לאַ . . .  
האַט דער טיי קיין לעבעדיקן דוך.  
טראַלאַ-לאַ-לאַ . . .  
דאַרום האָבן מיר באַטראַכט  
און ליבע געסט אַהערצו געבראַכט.  
טראַ-לאַ-לאַ . . .

•  
זאָלן זיין באַגריסט די טייערע געסט —  
טראַ-לאַ-לאַ . . .  
ווייל זיי גיבן צו דעם לעבעדיקן דוך —  
טראַ-לאַ-לאַ . . .  
דאַרום האָבן מיר באַטראַכט  
און פון דער מעשה אַ סוף געמאַכט . . .  
טראַ-לאַ-לאַ . . .

1950

## זאָגט ניט קיין מאָל . . .

(מעלאָדיע „זאָג ניט קיין מאָל“, זייט 62)

### 1

זאָגט ניט קיין מאָל, אַז די אַרבעט איז אומזיסט!  
אַ יידיש-שול מוז האַרציק זיין באַגריסט.  
זאָגט ניט קיין מאָל, אַז מיר טוען ווינציק אויף,  
ווייל האַרט און שטייניק איז דער וועג צום באַרג אַרויף.

### 2

יידיש-קיום איז דער צוועק פון אונדזער זיין.  
אונדזער צוקונפט ווערט געמישט מיט וויי און פיין.  
מיר וועלן ניט מיד ווערן פאַרשפרייטן דאָס יידישע וואָרט,  
עס זאל בליען, עס זאל שאַפן — דאָ און דאָרט.

### 3

דערווייל, שול איינס איז אַ פייערל אַ קליינס,  
וואָס ברענט זיך שטיל און איינזאַם אין דער נאַכט.  
נאָר ס'וועט נאָך קומען, עס איז זיכער, אַזאַ צייט,  
און ס'וועט אַ פלאַקער טאָן דאָס פייער אין זיין פראַכט!

### 4

טאָ זאָגט ניט קיין מאָל, אַז די אַרבעט איז אומזיסט!  
אַ יידיש-שול מוז האַרציק זיין באַגריסט.  
זאָגט ניט קיין מאָל, אַז מיר טוען ווינציק אויף,  
ווייל האַרט און שטייניק איז דער וועג צום באַרג אַרויף!

1950



## צוויי נשמות אין מיאמי

(מעלאַרדיע „80 ער און 70 זי“, זייט 59)

אין מיאמי-ביטש, אויף דער 15טער גאַס  
שטייען צוויי הייזער — ראָז און בלאָס.  
איינס איז „האַרוואַרד“, דאָס אַנדערע — „יעיל“.  
עס וואוינען דאָרט: קייליע און פּאַליע שייַן. (2 מאָל)

ניט אַוניווערסיטעטן, גלייבט זשע מיר,  
מען שפּילט נאָר קאַרטן אָן אַ שיעור.  
מען רעדט פון פּערדלעך און פון הינט. —  
קייליע און פּאַליע ווערן שלעכט געשטימט. (2 מאָל)

זיי גייען אַוועק זיך פאַמעלעך אין גאַס.  
ניט גוט אויפן האַרצן, — אָן אַ שפּאַס.  
מיגייט, מיבלאַנדזשעט און מען טראַכט:  
ווי שייַן דער הימל, דער ים — אַ פּראַכט! (2 מאָל)

מישמועסט, מ'רעדט און מען שווייגט גאַנץ אָפּט.  
ס'טרעפט אויך אַ ווייטיק — דאָ און דאָרט.  
מיגייט צוזאַמען באַזוכן אַ פּריינד, —  
גרינגער איז צו בענקען זאַלבענאַנד. (2 מאָל)

מ'לאַכט גענוג, ווען מ'דערזעט די צוויי.  
קייליע און פּאַליע — דאָס זיינען זיי,  
ניט געדאגהט, אָז געלאַכט:  
זיי האָבן דאָ גאַנץ-גוט פאַרבראַכט. (2 מאָל).

1951

גראדואיר יום-טוב  
(מעלאַדיע „יאהולאַ“, זייט 56)

1

דריי קינדער גראדואירן  
היינט אין שול איינס.  
מיר פרייען זיך אַלע,  
די שמחה איז גרויס.

יאהולאַ, יאהולאַ...

2

מיר ווינטשן די קינדער  
אַ סך נאָך צו לערנען,  
ווייל לערנען איז לעבן,  
און לעבן הייסט — שטרעבן.

יאהולאַ, יאהולאַ...

3

מיר בענטשן זיי האַרציק  
מיט אַ צוקונפט פול גליק,  
שטענדיק פאַרויסגיין,  
און קיין מאַל ניט צוריק!

יאהולאַ, יאהולאַ...

4

איך מוז אייך דערמאַנען  
די פישערס אַצינד,  
ווייל ס'פאַרענדיקט די שול  
זייער דריטע קינד.

יאהולאַ, יאהולאַ . . .

5

פרוי פישער אַליין  
האַט שוין לאַנג גראדואירט  
אַלס רעדנער, פאַרוואַלטער,  
אַלס עכט יידיש קינד.

יאהולאַ, יאהולאַ . . .

1953

## שול-דערעפענונג

(מעלאָדיע „זייער גוט, זייער גוט“, זייט 60)

גוט-שבת אייך, געסט! גוט-שבת, פריינד!  
לכבוד שול איינס — אַ יום-טוב היינט.

זייער גוט, זייער גוט, אַי  
ס'איז זייער, זייער גוט!

די אַרבעט אין שול גייט גאַנץ גוט.  
מיר אַלע זיינען פול מיט מוט.

זייער גוט, זייער גוט, אַי  
ס'איז זייער, זייער גוט!

די שמחה ביי אונדז איז האַיאַר גרעסער,  
ווייל די שטימונג איז פיל בעסער.

זייער גוט, זייער גוט, אַי  
ס'איז זייער, זייער גוט!

די לערערין סימאן אַרבעט שווער,  
קינדער אין שול זאָלן זיין מער און מער.

זייער גוט, זייער גוט, אַי  
ס'איז זייער, זייער גוט!

זי גיט אונדז מוט, זי גיט אונדז כוח.  
איר קומט אַ גרויסער יישר-כוח.

זייער גוט, זייער גוט, אַי  
ס'איז זייער, זייער גוט!

מיר גיבן איר אַפ אַ ברוך-הבא,  
מיר זיינען אין גייסט אַלע דאָ!

זייער גוט, זייער גוט, אַי  
ס'איז זייער, זייער גוט!

## אַ יוֹבִילִי

(מעלאָדיע „80 ער און 70 זי“, זייט 59)

1

ס'איז אין אויגוסט געוואָרן פינף און דרייסיק יאָר  
זינט יהודה און קייליע זיינען אַ פּאַר.  
טרינקט לחיים וויין אַ כּוּס!  
ווי אַלט זיי זיינען? — מ'זאָגט ניט אויס!

2

יהודה איז אַ מאַן וואָס האַרעוועט אַ סך.  
צו היילן מענטשן איז זיין פּאַך.  
קייליע אַמאָל העלפט אים אַרויס.  
ווי אַלט זיי זיינען? — מ'זאָגט ניט אויס!

3

זיי לעבן זיך גליקלעך די גאַנצע צייט.  
יסורים און צרות פעלט זיי ניט אויס.  
מ'האַוועט, מ'אַרבעט און מען גייט פּאַרויס.  
ווי אַלט זיי זיינען? — מ'זאָגט ניט אויס!

4

זיי האָבן זייער לעבן געבויט אין דער שטיל.  
אַ גאָרטן מיט פּלאַנצן און בלומען פּיל.  
באַמיט זיך צו פירן אַ ייִדישע הויז.  
ווי אַלט זיי זיינען? — מ'זאָגט ניט אויס!

5

זייט אַלע געבענטשט מיט אַ גוטן יאָר,  
אַזוי ווינטשט אייך דאָס יונגע פּאַר.  
טרינקט לחיים יאָר איין, יאָר אויס.  
ווי יונג זיי זיינען? — מ'זאָגט ניט אויס!..

## צו יהודה

(מעלאָדיע „פילע מענער זיינען דאָ“, זייט 56)

פילע מענער זיינען דאָ —

דו ביסט אַ געטרייער.

פיל יהודהס זיינען דאָ —

דו ביסט אַבער מיינער.

יאָ, יאָ! .. יאָ, דו מוזסט עס וויסן.

יאָ, יאָ, יאָ, יאָ, דו מוזסט עס וויסן יאָ!

אמאָל געטראָפן האָב איך דיך

אין אַ ביבליאָטעק אַ קליינער ;

כמעט מיט דרייסיק יאָר צוריק

איז מיר געשען דאָס סאַמע גליק.

יאָ, יאָ! ..

אַ קליינער יינגל דאָן געווען,

אַ ברייה גאָר אַ גוואַלד

צו שיפלען מיידלעך אויפן טייך.

מיט זיי שפּאַצירן אין גרינעם וואַלד.

יאָ, יאָ! ..

אויגן קאַרע איז ביי דיר,

וואָס וואַרעמען מיט ליבע,

אַ שמייכל שטראַלט פון זיי אַרויס,

וואָס מאַכט דאָס לעבן ניחא.

יאָ, יאָ! ..

אַ ביסל עלטער ביסטו איצט, —

פאַר מיר ביסטו דער זעלבער.

מיר בויען אונדזער לעבן קליינס,

ווי צוויי געטרייע זעלנער.

יאָ, יאָ! ..

זיי באַגריסט, מיין ליבער יהודה, —

היינט איז דיין געבורטסטאָג.

גיי דיין וועג, אַט ווי דו גייסט,

טו דיין זאַך ווי דו פאַרשטייסט.

יאָ, יאָ! ..

1939

## צו די עבלינגס און געסעלאָווס

(מעלאָדיע „זייער גוט, זייער גוט“, זייט 60)

איי ס'איז גוט, מיר זיינען דאָ  
לכבוד דער שול אין אַ גוטער שעה.  
זייער גוט, זייער גוט.  
עס איז זייער זייער גוט.

אַ דאַנק קומט די געסעלאָווס און עבלינגס משפחות,  
מיר בענטשן זיי מיט אַ סך ברכות.  
זייער גוט, זייער גוט . . .

זיי האָבן די טעכטער חתונה געמאַכט —  
איז פֿאַר דער שול אַן אַוונט אַ פֿראַכט.  
זייער גוט, זייער גוט . . .

שול איינס איז באַשטימט זיי זייער טייער,  
ווייל דאָ פון גייסט ברענט אַ פֿייער.  
זייער גוט, זייער גוט . . .

חברטע גרעקין פֿעלט אונדז אויס,  
זי מוז געזונט ווערן און איז אין הויז.  
גאַרניט גוט, גאַרניט גוט,  
עס איז גאַרניט, גאַרניט גוט.

מיר ווינטשן איר אַלע געזונט ווערן שנעל  
און אַנגיין מיט איר אַרבעט ווי געווען.  
זייער גוט, זייער גוט . . .

פֿאַרגעסט ניט, חברים, אַז חנוכה איז איצט,  
זייט פֿריילעך און מונטער, פון שול איינס געניסט.  
זייער גוט, זייער גוט . . .

איי ס'איז גוט ס'איז דאָ אַ שול,  
זאָל זי נאָר זיין מיט קינדער פול!  
זייער גוט, זייער גוט . . .

## אַ ליד דער שול

(מעלאָדיע „רבינו תם“, זייט 62)

לאַמיר זינגען אַ ליד דער שול,  
איידל, דידל דיין.  
דאָ ווערט דערצויגן מיט גרויס מי  
אונדזער יידיש קינד.  
מען לערנט אים צו זיין אַ ייד, —  
אַ שטאַלצער ייד צו זיין.

דאָס קינד מוז וויסן אומבאַדינגט,  
איידל, דידל דיר.  
אַז עס שטאַמט פון אַ פּאַלק,  
אַן אייביק יידיש פּאַלק,  
וואָס וואַנדערט אום צוויי טויזנט יאָר  
און פּלאַגט זיך אָן אַ שיעור,  
און פּלאַגט זיך אָן אַ שיעור.

איי דאָס פּאַלק איז קליין אין צאַל,  
איידל, דידל, דאן.  
עס האָט געבראַכט די צען געבאַט  
צו דער גאַנצער וועלט,  
דעם גלויבן אין דעם איינציקן גאָט, —  
אַט דאָס איז יידיש פּאַלק,  
אַט דאָס איז יידיש גייסט.

טאָ לאַמיר זינגען אַ ליד דער שול,  
איידל, דידל דיין,  
דאָ ווערט דערצויגן מיט גרויס מי  
אונדזער יידיש קינד.  
מען לערנט אים צו זיין אַ ייד,  
אַ שטאַלצער ייד צו זיין,  
אַ שטאַלצער ייד צו זיין.

1954

## T O R O S E

(Melody "Tumbalalaika", page 57)

1

Rose our child is old fifteen years,  
Blessed she shall be for many more.  
She should grow in body and mind.  
Life to her should be easy and kind.

2

She is a girl with a very good heart ;  
Has a good mind and is often quite smart.  
Let's give her a cheer on this lucky day  
And wish her forever : be happy and gay.

3

Life and people are sometimes queer,  
Have courage and power to meet them, dear,  
Knowledge and justice shall be your guide,  
Best wishes to you, our beloved child.

4

מיר בענטשן דײך, טאַכטער, מיט אונדזערע ברכות  
וואָס גייען פֿון טיפּסטן האַרצן אַרויס.  
געפֿין דיר דײַן וועג, דעם ריכטיקן וועג  
צו לעבן. זײַן גליקלעך, דערגרייכן דײַן צוועק.



## TO ROSE

(Melody "Yahula", page 56)

1

Many happy returns of the day  
Be healthy and well,  
Be cheerful and gay  
Yahulla . . .

2

Have courage, be brave  
And always head up!  
Fight for your future  
And never give up!  
Yahulla . . .

3

Life is wonderful,  
Life is great  
Though the roads  
Are not always straight.  
Yahulla . . .

4

Take life as it is  
And learn to adjust,  
Expect not too much  
Be fair and be just.  
Yahulla . . .

5

We hug you, we kiss you,  
We wish you good luck.  
We really mean it —  
It is not just talk.  
Yahulla . . .

יא הולא



פילע מענער זיינען דא



ארום דעם פייער



טוֹנֵנְדֵּלֵי יִיִּקֵּעַ

A musical score consisting of five staves. The first staff is in treble clef with a 3/4 time signature. The second staff is in bass clef. The third staff is in bass clef. The fourth staff is in treble clef. The fifth staff is in bass clef. The music is written in a simple, melodic style with various note values and rests.

אִוִי הַנּוֹכַח, אִוִי הַנּוֹכַח

A musical score consisting of six staves. The first staff is in treble clef and begins with the word "Brios" above it. The second staff is in bass clef. The third staff is in treble clef. The fourth staff is in treble clef. The fifth staff is in bass clef. The sixth staff is in treble clef. The music is written in a more complex, rhythmic style with many sixteenth and thirty-second notes.

די מויזנקע אויסגעגעבן

ALLEGRO

אוי, אוי, יאָשקע פֿאַרט אוועק

*f*

Duet

געווען אין פאלעסטינע

Musical score for 'Gevonen in Palästina'. It consists of three staves of music in 4/4 time. The first staff begins with a treble clef and a key signature of one sharp (F#). The melody is written in a simple, folk-like style. The second staff continues the melody with some phrasing slurs. The third staff concludes the piece with a double bar line and includes fingerings 'I' and 'II' above the notes.

80 עד און 70 זי

Musical score for '80 עד און 70 זי'. It consists of three staves of music in 2/4 time. The tempo is marked 'ALLEGRETTO'. The music is more rhythmic and lively than the previous piece. The first staff starts with a treble clef and a key signature of one sharp. The second and third staves continue the rhythmic pattern.

פֿרעגט די וועלט אן אלטע קשיא

Musical score for 'Frage die Welt ein alte Frage'. It consists of four staves of music in 3/4 time. The tempo is marked 'ANDANTE SOSTENUTO'. The first staff begins with a treble clef and a key signature of one sharp. The second staff has markings 'PIU MOSSO' and 'RIT'. The music is slow and expressive.

זייער גוט, זייער גוט



גוואלד זשע, ברידער



גלות-מאדש

Musical score for 'גלות-מאדש' (Gלות-Madash). The score consists of four staves of music in G major, 4/4 time. The melody is written on a treble clef. The first staff begins with a treble clef, a key signature of one sharp (F#), and a 4/4 time signature. The music features a mix of quarter, eighth, and sixteenth notes, with some rests. The second staff includes a fermata over a measure. The third staff continues the melodic line. The fourth staff concludes the piece with a double bar line.

האב איך מיר א מאנטל

Musical score for 'האב איך מיר א מאנטל' (Havah Ayk Mir A Mantel). The score consists of four staves of music in G major, 4/4 time. The melody is written on a treble clef. The first staff begins with a treble clef, a key signature of one sharp (F#), and a 4/4 time signature. The music is characterized by a steady eighth-note rhythm. The second staff continues the melodic line. The third staff continues the melodic line. The fourth staff concludes the piece with a double bar line.

זמן ניט קיין מאל

A musical score consisting of seven staves. The first staff begins with a treble clef, a common time signature (C), and a key signature of one sharp (F#). The melody is written across all seven staves, featuring a mix of eighth and sixteenth notes, with some rests and dynamic markings.

רבינו תם

A musical score consisting of five staves. The first staff begins with a treble clef, a 2/4 time signature, and a key signature of one sharp (F#). The melody is written across all five staves, primarily using eighth and sixteenth notes, with some rests and dynamic markings.



## א י נ ה א ל ט :

3	פאָרוואַרט — ל. כאַנוקאָוו	
5	שול־פּייערונג	
6	צו גאַלדע עפּשטיין	
7	די גאַטליכס	
8	א ליד	
9	דריי יאָר שול איינס	
10	צום נייעם שוליאָר	
11	די שול איז יונג	
12	שול־יום־טוב	
13	ארום שול איינס	
14	היינט איז אַ יום־טוב אין שול	
15	א ליד	
16	חנוכה־ליד	
17	צוויי קינדער אויסגעגעבן	
18	פורים	
20	זייַגעזונט־ליד	
21	א מחיה	
22	זעווינס ווילא	
23	י. גאַטליב	
24	צום נייעם יאָר	
25	די ראָבינסאָנס	
26	די סיראַטינס	
27	צו ד״ר צבי עפּשטיין	
29	א ביגריסונגס־וואַרט	
30	די חברים ליפּשיץ	
31	סױלעט זיך פּרעגן	

32	די גארעליקס
33	שול-בוואונג
34	א באגריסונג
35	לכבוד די גאטליכס
36	צו ל. כאנוקאוו
37	צום צענטל יובל פון שול איינס
38	די איטקינס
39	די קאצמאנס
40	מיר זיינען דא
41	א לאנד פאר יידן
42	און אזוי א יאר נאך א יאר . . .
43	די שול איז אפן
44	צוויי מיליאן יידן
46	זאגט גיט קיין מאל . . .
47	צוויי נשמות אין מיאמי
48	גראדואיר יום-טוב
49	שול-דערעפענונג
50	א יוביליי
51	צו יהודהן
52	צו די עבלינגס און געסעלאווס
53	א ליד דער שול
54	To Rose
55	To Rose







